

## Egyéni versenyben

## SZEBB AZ EREDMÉNY

bizonyítják be a gázgyár dolgozói, akik november 30-án kezdik el  
AZ ÖTÉVES TERVET

Rákosi elvtárs augusztus 30-án elhangzott beszéde óta a szegedi üzemekben mind szélesebb körben bontakozik ki az egyéni versenyforma. A dolgozók naponta egyre többen keresik fel üzemiek versenyfelelőseit és az irodákban egymás után írják alá szerződéseiket.

— Megértetük Rákosi elvtárs szavait a termelékenység fokozásáról és tudjuk, hogy ha betartjuk és megfogadjuk, azzal saját magunknak tesszük jót, mert hamarabb eljuthatunk a szocializmushoz — mondják a dolgozók és a szerződésben a selejt csökkentését, a termelékenység fokozását ígéri. És amit a szerződésben megfogadjuk, azt be is tartják, sőt igyekeznek azt túl is termelni.

A szegedi Gázgyárban is szép eredményt érnek el az egyéni versenyzők. Veszélka János elvtárs, gázszelőkész munkás az egyéni verseny megkezdése előtt normáját 102 százalékra teljesítette. Ma már 107,5—108 százalékot ér el. Büszke erre az eredményre Veszélka elvtárs, de még ezzel sem elégszik meg.

— Tudom, hogy a termelés fokozásával közelebb jutunk a szocializmus megvalósításához, de én nem elégszem meg a versenyben elért hat százalékos emelkedéssel. Még

ezt is emelni akarom.

November 30-ra tűztük ki hároméves tervünk befejezését és hogy ezt végre is tudjuk hajtani, ahhoz az én munkám is hozzájárul. Nekünk az üzemünkben ott fénylik az életjelvény és már csak azért is be kell hogy fejezzük a tervet november 30-ra, mert méltóknak kell lennünk a jelvényre. Ezt

pedig csak akkor tudjuk végrehajtani, ha egyéni versenyben végezzük munkánkat.

De nemcsak ő, hanem Katz Jenő is 108 százalékot termel, ami óta egyéni versenyben dolgozik.

— Még ezt is fokozni akarom — mondja büszkén —, mert hecsületesen és öntudatosan kívánom kivenni részem a boldogabb jövő építéséből.

Hladek János elvtárs az egyéni verseny előtt 103 százalékot ért el s azóta fokozatosan emelkedett a termelékenysége. Ma már

110 százalékot ért el,

— Rákosi elvtárs szavait fogadtam meg, mert tudom, hogy amikor ő a termelékenység fokozásáról, ezen keresztül pedig az egyéni verseny kiszélesítéséről beszél, azzal nekünk, dol-

gozóknak akar jót. A Szabad Népben, a Délmagyarországban a sztahanovistákról szóló cikkeket mindig figyelmesen és szeretettel olvasom el. Tudom, hogy ezeken a sorokon keresztül megismerem a szovjet embereket, akiket példaként állíthatok magam elé munkámban, ha azt akarom, hogy többet termeljek. Ezért tudtam fokozni teljesítményemet és tudom, hogy még az elért 110 százalékot is el fogom hagyni — mondja mosolyogva. — A hároméves tervet pedig november 30-ra befejezzük.

Ime három munkás a gázgyárból. De valameny is így gondolkozik. Többet termelni, hogy november 30-ra befejezhessék a tervet és december elsején pedig új lendülettel, öntudatos munkával kezdjenek hozzá az ötéves tervhez, amely az eddiginél is jóval magasabb életszínvonalat biztosít minden dolgozónak.

## ÓLCSÓ ARAKKAL,

figyelmes kiszolgálással

Fodrász és kozmetikai szövetkezet alakult Szegeden

(Tudósítónktól.) Pénteken este ünnepélyes keretek között alakították meg 16 szegedi kisiparos a Fodrász és Kozmetikai Kisipari Termelő Szövetkezetét. Herédi Kálmán elvtárs, az OKISZ szegedi kirendeltségének vezetője méltatta a nap jelentőségét. A Párt — mondotta többek között — mindenben elősegíti a kisiparosok boldogulását.

A jelenlevők többször hosszasan és lelkesen éltették a Pártot. Rákosi elvtársat és a Szov-

jetuniót. Kifejezésre juttatták, hűen követik a Pártot.

Már meg is tartotta premier-jét az új szövetkezet a Széchenyi-téri üzlethelyiségében. Ragyogó volt minden, külön tereben szolgálták és szolgálják ki a férfi és női vendégeket, reggel 7 órától este fél 10-ig. A szövetkezet egyik tagja mindannyiok nevében megállapította: «Ólcsó árakkal, figyelmes kiszolgálással állunk a szegedi dolgozók rendelkezésére.»

vezünk. Itt van például Faragó György, vagy Molnár Sándor. Ezek már kélszáz munkanap-egységet kerestek és számlítsa csak ki, mennyit fognak kapni. Én ma még álmodban sem láttam ennyi pénzt. Azelőtt az aratási idő kellős közepén sem kerestem többet a kulák-nál, mint 10 forintot.

— No, most pedig már jó ruhára is futja...

— Eh, ruha — int megvetően Tóth László —, mintha nekem most ruhára volna gondom! Kerékpárt veszek magamnak és ha telik, rádiót. Hát lehet, hogy rádióra nem futja, de a kerékpárt feltétlenül megveszem.

Egy másik vidéken, nem messze Csongrádtól, látogatást tettünk a 6. számú mezőgazdasági szövetkezetben. A szövetkezet elnöke Varga Péter volt kubikos, büszkén mutatta nekünk a rizsfüvetvénnyeket. Ezen a vidéken a szövetkezet honosította meg a rizstermelést. Varga Péter a naptól sötétvörösre égett tömzsi ember. Színlén tele van gazdasági tervekkel. Szövetkezetének tagjai az idén már visszafizették az államnak a kölcsönt és az adósságtól megszabadulva, 26 forintot kapnak egy munkanapért. A volt kubikos a zöldelő rizs borította óriási táblákat szemlélve most azt tervezgeti, hogy jövőre társaival együtt kérészesre emeli a rizstáblák nagyságát — de lehet, hogy még nagyobbra —, kacsanevelő majort létesít a rizstáblák között,

a vízzel telt csatornákból pedig halastavat csinál.

Este a szövetkezet tágas klubhelyiségében, a «Vörös sarkban» ültünk és egy csupor gőzölő tej mellett elbeszélgettünk a földekről visszatérő szövetkezeti tagokkal. A tágas szoba falát Lenin és Sztálin arcképe díszítette. Köröskörül képes plakátok függtek: a Szovjetunióban járt magyar parasztküldöttség beszámolója. A szó gazdasági tervekről, a fiatal szövetkezet további jövőjéről folyt.

— Tavasszal még csupán a volt földmunkások jöttek hozzánk, akik elhatározták, hogy kollektív alapon művelik meg a kapott földet. Harminc család volt ez. A régi gazdák azonban nem jöttek. Csak neveit, mikor szembeállítottunk. Neveit és azt mondták: Ha majd tönkrementek, nekünk adjátok el a jószágaitokat, mert jó jószágaitok vannak.

Most azonban már kilencen jelentkeztek nálam. Mind régi gazda. Földjükkel együtt, amelyen már a nagyapjuk is szántott-velelt, akarnak hozzájárulni. Ezenkívül is jönnek hozzánk emberek, bejárják a majorokat, a földeket körülnézik, kérdezősködnék. Már tudom, hogy az őszi vetéskor 15—20 ember kopogtat majd nálunk az ajtón — mondja Varga Péter, kifakult kalapját nagy, sulyos kezei közt forgatva. Ezek a kezek már sokezer köbméter földet forgattak meg.

Az utcáról zaj hallatszik. Egy

sovány paraszt érkezik kétkerekű kocsin, lovát nógatva. Egészen a feljáróig hajt, ott kinyrik a kocsiból és azt kívánja, hogy menjünk el hozzá a szomszéd mezőgazdasági szövetkezetbe, ahol — mint mondja — még jobban gazdálkodnak.

Mindjárt nagy lelkesen beszélni is kezd, hogy szabályozni akarják a kihasználatlanul folyó patakokat, gátat akarnak építeni és ily módon kis villanytelepet létesíteni, hogy minden úgy legyen, mint maguknál, a Szovjetunióban.

Nagyszabású, pezsgő munka folyik ma a magyar faluban. Tóth László, a volt napszámos és Varga Péter, a volt kubikos szövetkezeti társaikkal együtt építik az új szabad életet. Bármelyik szövetkezetbe látogat is el az ember, a kezdő szövetkezei tagok mindenütt csak azt kérdezzék: «Igy gazdálkodunk hasonlóan ez legalább egy kicsit arra, ahogy a parasztok maguknál élnek?» Mindenütt az emberek százai kérik, hogy feltétlenül adjuk át üdvözlőlevelüket Sztálin elvtársnak, a felszabadító Szovjet Hadseregnek és a szovjet kolhozparasztoknak, akik először mutattak példát a világnak a kollektív mezőgazdasági munkára. — Meg kell mondani — a magyar film mesterei, akik elkészítették a Talpalatnyi földet, ezt a kitűnő filmtragediát most megalkotják a film boldog folytatását: meg kell mutatniok, hogyan találta meg boldogságát Jóska, a parasztleány, a hazai földeken,

A Petőfi-telepi uttörők  
faültetési versenyre hívták ki  
a szegedi uttörőcsapatokat

(Tudósítónktól.) A Petőfi-telepi 2634. számú Hunyadi János uttörőcsapat 30 fiú és 33 leány tagja nagy lelkesedéssel elhatározta, hogy faültetési versenyre hívják ki az összes szegedi uttörőcsapatokat. Elhatározásukat követte a tett. Megszervezték az alábbi versenyt: Melyik csapatnál lesz a tavaszi faültetés során a legnagyobb százalékos fogamzási eredmény?

Uttörő Pajtások!  
A jótanuláson kívül fizikai munkával is részt akarunk venni a jobb és boldogabb jövő felépítésében. A Magyar Dolgozók Pártja fásítási tervébe mi, uttörők is bekapcsolódunk, mert átértéztük annak nagy jelentőségét. Faültetési versenyre hívtuk ki a szegedi uttörőcsapatokat. A versenypontok: Melyik csapat lesz leg hamarabb kész az őszi gödör-ásással? Melyik csapat ülteti el a legtöbb fát az őszi folyamán? Melyik csapatnál lesz a tavaszi faültetés során a legnagyobb százalékos fogamzási eredmény?

Mi 500 darab fa ültetését vállaltuk.

Előre Pajtások!

Petőfi-telepi 2634. sz. Hunyadi János uttörőcsapat.

Közvetítést ad a Kossuth Rádió  
a Szegedi Kenderüzemfenntartóinak  
zászlóbontó ünnepségéről

(Üzemi tudósítónktól.) A Szegedi Kenderfonógyár-üzemfenntartói október 22-én, szombaton délután avatják fel, bontják ki zászlajukat. Az ünnepségre lázas előkészületek folynak, már díszítik a kultúrtermet.

A Magyar Rádió értesítette a gyár vezetőségét és dolgozóit, hogy az avatóünnepségről hang-

lemezeket készítenek és amelyeket majd a Kossuth Rádió hullámhosszán közvetítenek.

A Szegedi Kender kiváló vegyeskara a Magyar Rádiótól meghívást kapott, november folyamán tartandó önálló műsordíjvendégszereplésre. A zászlóbontási ünnepségen már a rádiószereplésre betanult számokból is többet előadnak.

## TANULNI KELL,

hogyan jó munkát tudjunk végezni

(Üzemi tudósítónktól.) A szegedi Gáz- és Villanytelep dolgozói megszervezték Rákosi elvtárs szavait a pártoktatás fontosságáról is. Itt a gázgyárban és a villanytelepen ilyen nagyarányú még nem volt a pártoktatás, mint a most meginduló oktatások.

Báló Károly udvari munkás, a pártoktatással kapcsolatban elmondotta, hogy a tanulás minden dolgozó kötelessége. Nemcsak a termelésben, hanem a tanulásban is jól kell járunk — mondotta. Herczeg Imre megállapította:

«Nagyon örülök, hogy pártiskolára járhatok és elsajátíthatom mindazt, amit a kommunistáknak tudni kell. Tudom, hogy az elméleti képzettség összefüggésben áll a termelőmunkával. Tanulni kell, hogy jó munkát tudjunk végezni, megálljuk helyünket az új feladatok elvégzésében.»

A Gáz- és villanytelep dolgozói az előkészítendő időben többet és jobbat akarnak termelni és éppen ezért nagy örömmel vesznek részt az elméleti képzésben.

(Misán György)

## Újítanak a villamosvasút dolgozói

(Tudósítónktól.) A SZEGEDI VILLAMOSVASÚT dolgozói a munkaversenyük megindítása óta 13 újítási javaslatot adtak be. Ezekből tízet jóváhagyott az újítási bizottság és már be is vezették. Kiemelkedő Bánkúti Albin elvtárs újítása, aki a villamoskocsik újonnan telekelt forgórészeinek élettartamát hosszabbította meg, lényeges idővel. Évente ez közel 20 ezer forint megtakarítást jelent.

EMLÍTESRE MÉLTÓ még az újítások között a forgalmi kocsik átalakítása. Ez a forgalmi alkal-

mazottaknak és az utazó dolgozóknak biztosítja a fokozottabb kényelmet, de egyben irányt is mutat a modern kocsi típusra való áttérésre. Az elmunkások és az újítók példamutatásával a villamosvasút dolgozói irányították a közlekedés további fejlesztésére, a vonalak bővítésére, a dolgozók gyors és pontos kiszolgálására. Hogy elindultak ezen az úton, ezt bizonyítja a Széchenyi-téren megépített és a forgalomnak a napokban átadott központi irányító berendezése is.

(T. F.)

## Száz egyéni versenyző a DÉMA-ban

(Tudósítónktól.) Rákosi elvtárs termeléssel foglalkozó útmutató beszéde után legelsőnek a szegedi Déma cipőgyárban Szőlősi Sándor elvtárs, élmunkás hívta ki egyéni versenyre Rózsahegyi Istvánt, a civikoló másik munkását. Nyomban meg is kötötték a versenyszervezők. Aznap jelentős százalékkal többet termeltek.

Szőlősi Sándor élmunkás példája nyomán azután a Déma-ban egyre terjed az egyéni versenymozgalom. Naponta újabb és újabb csoportok csatlakoztak.

Ma már százan állnak egyéni versenyben, a civikolóban, tűzőben, a szabástanál, a kikészítőnél és a gépteremben. Az egyéni verseny megindítása óta a termelés emelkedett és csökkent a selejt. Az egyéni versenyzők száma természetesen emelkedik minden nappal.

(Rácz István)

Ceprőlőrengyöl

tiszta állapotban

veszünk

Démagyar-nyomda, Iókal-n. 4.